

ARREST VAN HET GERECHT (Vijfde kamer)
30 september 2003

Zaak T-214/02

Marie-Angeles Martínez Valls
tegen
Europees Parlement

„Openbare dienst – Vergelijkend onderzoek –
Niet-toelating tot mondeling examen – Toegang tot documenten”

Volledige Franse tekst II - 1117

Betreft: Vordering tot nietigverklaring van de brieven van 3 april en 31 mei 2002 waarbij de jury heeft vastgesteld dat verzoekster niet was geslaagd voor het schriftelijk examen van vergelijkend onderzoek PE/90/A en, wat de brief van 31 mei 2002 betreft, voorzover de jury daarbij de toegang tot bepaalde documenten heeft geweigerd, en anderzijds, een vordering tot vergoeding van de schade die verzoekster door deze brieven heeft geleden.

Beslissing: Op de vordering tot nietigverklaring van de brief van 31 mei 2002 voorzover daarbij de toegang tot de documenten werd geweigerd, behoeft niet te worden beslist. Het Parlement wordt veroordeeld tot betaling aan verzoekster van een bedrag van een euro ter vergoeding van de morele schade die zij heeft geleden. Het beroep wordt voor het overige verworpen. Het Parlement zal zijn eigen kosten alsmede de helft van de kosten van verzoekster dragen. Verzoekster zal de helft van haar eigen kosten dragen.

Samenvatting

1. Procedure – Maatregelen tot organisatie van procesgang – Verzoek om overlegging van stukken – Vermoeden dat document niet bestaat op grond van ontkenning van bestaan ervan door verwerende instelling – Vermoeden weerlegbaar

2. Ambtenaren – Vergelijkend onderzoek – Vergelijkend onderzoek op grondslag van schriftelijke bewijsstukken en examen – Inhoud van examen – Beoordelingsvrijheid van jury – Rechterlijke toetsing – Grenzen

3. Ambtenaren – Vergelijkend onderzoek – Jury – Eerbiediging van geheim van werkzaamheden – Werkingssfeer – Correctiecriteria – Daaronder begrepen (Ambtenarenstatuut, bijlage III, art. 6)

4. Ambtenaren – Beroep – Vordering tot schadevergoeding verbonden met vordering tot nietigverklaring – Niet-ontvankelijkheid van vordering tot nietigverklaring, die niet-ontvankelijkheid van vordering tot schadevergoeding meebrengt (Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)

5. Ambtenaren – Niet-contractuele aansprakelijkheid van instellingen – Voorwaarden – Onrechtmatige handeling – Schade – Causaal verband

6. Ambtenaren – Niet-contractuele aansprakelijkheid van instellingen – Onrechtmatige weigering om stuk te overhandigen waardoor ambtenaar gedwongen is geweest beroep in te stellen – Overhandiging in loop van geding waardoor morele schade blijft bestaan – Toekenning van geldelijke vergoeding

1. Er moet worden aangenomen dat een document waartoe verzoekster in het kader van maatregelen tot organisatie van de procesgang om toegang heeft verzocht, niet bestaat indien de betrokken instelling dit verklaart. Dit is evenwel een louter vermoeden dat verzoekster met alle middelen op basis van relevante en onderling overeenstemmende bewijzen kan weerleggen.

(cf. punt 21)

Referentie: Gerecht 12 oktober 2000, JT's Corporation/Commissie, T-123/99, Jurispr. blz. II-3269, punt 58; Gerecht 25 juni 2002, British American Tobacco (Investments)/Commissie, T-311/00, Jurispr. blz. II-2781, punt 35

2. De jury van een vergelijkend onderzoek heeft een ruime beoordelingsvrijheid ten aanzien van de inhoudelijke details van de examens van een vergelijkend onderzoek. De gemeenschapsrechter zal slechts kritiek kunnen uitoefenen wanneer de examenopgaven buiten het in de aankondiging van vergelijkend onderzoek geschetste kader treden, of niets van doen hebben met het doel van het examen van het vergelijkend onderzoek.

(cf. punt 35)

Referentie: Hof 8 maart 1988, Sergio/Commissie, 64/86, 71/86 – 73/86 en 78/86, Jurispr. blz. 1399, punt 22; Gerecht 21 mei 1996, Kaps/Hof van Justitie, T-153/95, JurAmbt. blz. I-A-233 en II-663, punt 37

3. De correctiecriteria maken noodzakelijk deel uit van de door de jury verrichte vergelijking van de verdiensten van de verschillende kandidaten. Zij hebben tot doel, in het belang van deze laatsten een zekere homogeniteit in de beoordelingen van de jury te waarborgen. Deze criteria vallen derhalve onder het geheim van de beraadslagingen.

(cf. punt 37)

Referentie: Hof 4 juli 1996, Parlement/Innamorati, C-254/95 P, Jurispr. blz. I-3423, punt 29

4. Een vordering tot schadevergoeding op het gebied van de openbare dienst moet worden afgewezen wanneer zij nauw verband houdt met een vordering tot nietigverklaring die zelf hetzij als niet-ontvankelijk hetzij als ongegrond is afgewezen.

(cf. punt 43)

Referentie: Gerecht 15 mei 1997, N/Commissie, T-273/94, JurAmbt. blz. I-A-97 en II-289, punt 159, en de aldaar aangehaalde rechtspraak

5. In het kader van een door een ambtenaar ingestelde vordering tot schadevergoeding kan de Gemeenschap pas aansprakelijk worden gesteld indien tegelijkertijd is voldaan aan een aantal voorwaarden, namelijk dat het verweten gedrag onwettig is, dat er werkelijke schade is geleden en dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen het gedrag en de gestelde schade.

(cf. punt 65)

Referentie: Hof 16 december 1987, Delauche/Commissie, 111/86, Jurispr. blz. 5345, punt 30; Gerecht 28 september 1999, Hautem/EIB, T-140/97, JurAmbt. blz. I-A-171 en II-897, punt 83

6. Wanneer een instelling, in strijd met de regels die zij zichzelf heeft gesteld, een kandidaat die niet is geslaagd voor de schriftelijke examens van een vergelijkend onderzoek en die daarom heeft verzocht, niet een kopie van zijn examen geeft mét de bijbehorende, door de jury opgestelde correctietabel en de behaalde punten, aldus een fout begaand die tot haar aansprakelijkheid kan leiden, en de betrokkene, omdat hij als gevolg van dit gebrek aan zorgvuldigheid gedwongen is geweest beroep in te stellen teneinde toegang te verkrijgen tot de betrokken documenten, morele schade heeft geleden die door de overhandiging van die stukken tijdens de schriftelijke behandeling niet geheel is weggenomen, kan de betrokken instelling aansprakelijk worden gesteld en ontstaat er recht op vergoeding.

(cf. punten 66-68)